

گزارش

سود میلیاری از باگ سامانه رجیستری

یامسد ملموس این خاموش سازی برای فروشندگان خرد و مصرف کنندگان نهایی که نقشی در این تخلف نداشته اند، درخور توجه است. فعالان بازار از مخاطرات اقتصادی فروشندگان خرد در شهرهای مختلف کشور می گویند که تنها چند دستگاه با تعدادی محدود از این گوشی ها را خریده و اکنون سرمایه و کسب وکار آنها در معرض ریسک قرار گرفته است. به گفته منابع، برخی فروشندگان کوچک خریداری از این کالاها را طبق روال قانونی از این شرکت های متخلف خریداری کرده و اکنون با امکان غیرفعال شدن دستگاه های خریداری شده خود، نگران ازدست رفتن سرمایه شان هستند.

مهدی اسدی، رئیس انجمن واردکنندگان موبایل، درباره چگونگی جلوگیری از خسارت به فروشندگانی که در این تخلف نقشی نداشته اند، به «شرق» می گوید: «دباره زمان شناسایی و جمع آوری گوشی ها، باید توجه داشت که چنین روندی به طور کامل قابل اجرا نیست؛ زیرا این کالاها از لایه واردکننده عبور کرده و در زنجیره فروش قرار گرفته اند. به همین دلیل، لازم است تصمیمات کلان در سطح دولت اتخاذ شود. هدف ما این است که پس از انجام اقدامات لازم، گوشی های موجود در دست فروشندگان و سایر لایه های بازار نیز فعال شوند». او ادامه می دهد: «تمام تلاش اتحادیه ها و اتاق اصناف ایران بر این است که از آسیب بیشتر به بدنه صنف تلفن همراه کشور جلوگیری کرده و هم زمان با متخلفان اصلی برخورد قانونی شود». او تأکید می کند که تلاش انجمن واردکنندگان موبایل ایران، به همراه اتحادیه ها و اتاق اصناف ایران بر این است که در کنار دولت و حاکمیت، گوشی هایی را که به شکل غیرقانونی در بازار به فروش رسیده یا در انبار شرکت های متخلف یا فروشندگان معمولی قرار گرفته است، شناسایی کرده و پرونده را سریع تر به نتیجه برسانند.

فقط باگ سیستمی باعث سوءاستفاده شده است؟

فروشندگان بازار موبایل و فعالان صنفی معتقدند تنها یک باگ در سامانه رجیستری باعث بروز این تخلف نشده است و به باور آنها مجموعه مشکلات سیستماتیک در نهایت باعث بروز چنین تخلف و سود میلیارد تومانی به نفع عده ای خاص شده است.

فعالان صنفی حوزه تلفن همراه و بازرگانان مدعی اند در چند سال گذشته و به ویژه در سال های اخیر، تغییر مکرر مقررات ارزی و تجاری در کنار «حفره های سیستمی» در سامانه های مرتبط، راه را برای سوءاستفاده برخی واردکنندگان هموار کرده است. درواقع به گفته آنها اعمال محدودیت های جدید و تغییر سقف های ثبت سفارش، هم زمان با فرصت طلبی بنگاه های کوچک و برخی بازرگان کم جوهر، زمینه بروز تخلفات گسترده در واردات گوشی های لوکس را فراهم کرده است. در گفت وگویی که با فعالان بازار شده، تأکید شده است که در سال های اخیر مقررات متعددی در حوزه تأمین ارز و ثبت سفارش از جمله «نظام نیما»، «تالار دوم» و الزام ارائه «ارز حاصل از صادرات» تغییر یافته و اکنون ارز از طریق «مرکز مبادله» تعیین می شود. این نوسانات مقرراتی - که هر یک باره دستخوش بازنگری شده اند- سازوکار ثبت سفارش را پیچیده و برای برخی بازرگانان فرصت ساز کرده است. یکی از موارد کلیدی که منابع صنفی بر آن انگشت می گذارند، تغییر مقررات مربوط به سقف ثبت سفارش بدون نیاز به سابقه وارداتی است. به گفته این منابع، پیش تر قانونی وجود داشت که به شرکت های بازرگانی امکان می داد تا سقف ۵۰۰ هزار دلار بدون نیاز به سابقه وارداتی ثبت سفارش انجام دهند؛ تدبیری که برای کمک به شرکت های کوچک طراحی شده بود. اما در سال جاری این امکان به طور چشمگیری کاهش یافت و سقف بدون نیاز به سابقه به صد هزار دلار برای شرکت های تازه تأسیس محدود شد. این تغییر به گفته فعالان صنفی توسط مشاور وزیر ایجاد شده که در نهایت نتیجه کاهش پنج برابری این تسهیلات، فشار را بر شرکت های کوچک افزایش داده و برخی را به سمت مسیرهای «سریع و مخاطره آمیز» سوق داد. منابع مطرح می کنند که برخی شرکت ها با استفاده از مکانیسم «ارز حاصل از صادرات» و بهره گیری از کارت های اجاره ای و اسناد وابسته به صادرات، اقدام به ثبت سفارش و واردکردن گوشی های بالای ۶۰۰ دلار کرده اند؛ درحالی که سازوکارهای کنترلی یا همسان سازی اطلاعات میان سامانه ها ناکافی بوده است.

پرونده تخلف اخیر، نمونه ای کامل از پیامدهای ترکیبی لایه های سیستمی، تغییرات مکرر مقررات ارزی و تجاری و نظارت ناکافی میان سامانه های مرتبط است که راه را برای سوءاستفاده برخی بازرگانان این بازار هموار کرده است. تجربه اخیر نشان می دهد که اصلاح فرایندهای کنترل و یکپارچه سازی سامانه ها، همراه با تدابیر نظارتی دقیق، نه تنها برای پیشگیری از تخلف، بلکه برای حفاظت از فعالان قانونی بازار و جلوگیری از آسیب های اقتصادی گسترده به فروشندگان و مصرف کنندگان نهایی ضروری است.

آتش در قلب سبزوار

بااین حال، روایت های اولیه شاهدان و ساکنان ساختمان، به ویژه کسانی که در همان ساعت در محل حضور داشتند، بر یک نکته مشترک استوار است: جوشکاری در یکی از طبقات. به گفته معصومی، «همان لحظات ابتدایی اگر با آتش نشانی تماس گرفته می شد، شاید می توانستیم زودتر در محل حاضر شویم، اما تأخیر در تماس، همراه با خاصیت به شدت قابل اشتعال نمای کامپوزیت، باعث شد شعله ها با سرعت به طبقات بالاتر سرایت کنند». او در ادامه به موضوعی گسترده تر اشاره می کند؛ خطری که نه فقط سبزوار بلکه بسیاری از شهرهای کشور را تهدید می کند: «نمای کامپوزیت در دهه های گذشته روی بسیاری از ساختمان های عمومی، دولتی، مسکونی و تجاری نصب شد؛ درحالی که بعدها ثابت شد در برابر آتش بسیار خطرناک است. همین مسئله باعث شد قانون تغییر کند و استفاده از این نما در سال های اخیر ممنوع شود. اما هنوز ساختمان های زیادی در کشور وجود دارند که پیش از اصلاح این قانون ساخته شده اند و همچنان آسیب پذیرند».

چنان که رئیس آتش نشانی سبزوار اشاره دارد، ممنوعیت استفاده از نمای کامپوزیت از اول مهر ۱۴۰۳ به اجرا درآمده و استفاده از این نوع نما در پروژه های جدید غیرقانونی شده است. در توضیح چالش های عملیات شب حادثه، معصومی ابتدا به مسئله کمبود تجهیزات اشاره می کند و سپس دیگر مشکلات را به تفکیک برمی شمارد: «شهرهایی مثل سبزوار، نیشابور یا تربت حیدریه نردبان های مخصوص عملیات در ارتفاع ندارند. قیمت این تجهیزات تا ۱۶ تا ۱۷ میلیارد تومان است و شهرداری ها به تنهایی توان خرید آن را ندارند. در استان خراسان رضوی، فقط مشهد به چنین تجهیزاتی مجهز است. ما مجبور شدیم با جرتقل های شخصی که در ساخت وسازها استفاده می شوند کمک بگیریم. این ابزارها برای عملیات آتش نشانی طراحی نشده، اما آن شب تنها راهی بود که پیش روی ما قرار داشت».

ساختمان محل حادثه هشت طبقه ارتفاع داشت، چیزی نزدیک به ۲۲ متر. بدون نردبان های ویژه، عملیات نجات در این ارتفاع ها به مراتب دشوارتر است. چالش بعدی، ازدحام جمعیت بود. معصومی می گوید: «همیشه در چنین صحنه هایی مردم زیادی جمع می شوند. بعضی ها برای تماشا، بعضی ها هم برای کمک می آیند، اما این حضور ناخواسته اختلال ایجاد می کند؛ از بسته شدن مسیر خودروهای سنگین تا تأخیر در رسیدن نیروها به محل. این موضوع یک معضل ملی است و نیاز به فرهنگ سازی جدی دارد».

گزارش «شرق» از تأثیر شرایط اقتصادی و جنگ اخیر بر تعطیلی و کساد ی تالارها و کاهش قابل توجه برگزاری مراسم ها

پایان غم انگیز «جشن» ها

یکی از تالاردارهای قدیمی تهران: قبل از جنگ، هفته ای سه یا چهار مراسم داشتیم، اما الان در بهترین حالت دو مراسم برگزار می کنیم. در سالن با ۱۵۰۰ نفر ظرفیت، مراسم ۵۰ نفری برگزار می شود. سال گذشته نیمی از تالارها تعطیل شدند

نسترن فرخه، تالارهایی که زمانی در تمام طول هفته مراسم داشتند، حالا به چهار یا پنج مراسم در ماه رسیده اند. صاحبان برخی از این تالارها می گویند برای همراه حتی یک مراسم عروسی هم روزو نشده است. برگزاری مراسم ختم و ولیمه هم در یک سال گذشته کاهش چشمگیری پیدا کرده که چنین روندی منجر به تعطیلی بسیاری از این مجموعه ها شده است. با این حال بیشتر روزهای هفته برای تالاردارها بدون مراسم می گذرد و همین موضوع باعث شده نیمی از تالارهای سطح شهر در یک سال اخیر کار خود را متوقف کنند. یکی از علت های مهم آن کاهش برگزاری جشن های عروسی است، زوج های جوان به دلیل هزینه های بالا توانایی برگزاری جشن عروسی و نامزدی ... را ندارند، درحالی که در سال های اخیر تعداد ازدواج های ثبت شده هم با کاهش چشمگیری روبه رو بوده است. داده های سازمان ثبت احوال نشان می دهد که در هفت ماهه نخست سال ۱۴۰۳، تنها ۲۲۴ هزار و ۵۹۶ مورد ازدواج ثبت شده، درحالی که ۱۰۸ هزار و ۶۷۳ مورد طلاق در همین بازه زمانی به ثبت رسیده است. در کنار همه اینها به استناد آمارها، در دهه گذشته، تعداد ازدواج های رسمی در کشور حدود ۴۶ درصد کاهش یافته است، بنابراین از بین این ازدواج ها، تعداد درخورتوجهی دیگر توانایی برگزاری جشن های شان را در سالن ها ندارند. برخی از این زوج ها در گفت وگو با «شرق» تأکید می کنند که هزینه ها بالا، باعث شده از برگزاری جشن ازدواج خودداری کنند. این موضوع به شکل مستقیم در روند کار تالاردارها اثر گذاشته و طبق گفته مدیران تالارها و رئیس اتحادیه دارندگان تالارهای پذیرایی تهران به «شرق»، «بیشتر تالارها در حال تعدیل نیرو و در آستانه تعطیل شدن هستند.

پول نداریم؛ مراسم نمی گیریم

تعداد برگزاری جشن های عروسی در بین جوان ها کم شده و علت مهم آن مسائل اقتصادی است. با این حال بیشتر مراسم ها به میهمانی های کوچک در خانه یا در مکان های غیررسمی با قیمت های ارزان محدود شده است. «سهیلا»، دختر ۲۸ ساله ای است که به تازگی ازدواج کرده و مانند بسیاری از جوان ها مراسمی نداشته است: «خیلی اهل تجملات نیستم و حتی اگر هزینه این کارها را داشتم، شاید باز هم بدون پوشیدن لباس عروس در مراسم عروسی راهی خانه خود می شدم، به هر شکلی که حساب کردیم. هزینه جشن عروسی خیلی زیاد می شد و ما دیدیم اصلا این کار منطقی نیست، حتی می دانستم خیلی از اقوام و نزدیکان برای مراسم در فشار مالی قرار می گیرند. فقط یک مراسم خیلی ساده ۳۰ یا میهمان برای عقد داشتیم که همان هم هزینه هایش بیشتر از چیزی شد که پیش بینی کرده بودیم. خلاصه اگر مسئله اقتصادی نداشتم، حتما جشن مفصلی می گرفتم، چون الان بعد از چند ماه که زندگی منجر از شروع کردیم، مدام به این فکر می کنم که کاش شرایط مالی خودم و همسرم به شکلی باشد که برای سالگرد در کنار دوستانم یک میهمانی با حدود ۵۰ یا ۶۰ نفر بگیریم. ولی اگر همان هم کوچک ترین فشار مالی به من وارد کند، انجام نمی دهم، چون به قدر کافی شرایط اقتصادی سخت تر شده است.» زهرا، جوان دیگری است که مراسم عقدش در بجوبه جنگ ۱۲روزه برگزار شد. آتها به امید برگزاری جشن مفصلی برای عروسی، مراسم عقد را خانوادگی برگزار کردند، اما حالا با توجه به هزینه ها برای شروع زندگی مشترک قید مراسم عروسی را زده اند. خودش توضیح می دهد: «برای مراسم عقد تالار نگرفتیم، بلکه یک خانه عقد قدیمی انتخاب کردیم که قیمت خوبی داشت. تنها، هزینه اجاره این مکان با تخفیف حدود ۵۰ میلیون تومان شد. در کنارش با در نظر گرفتن ۲۰ میهمان، هزینه های جانی مثل لباس، گل و آرایشگاه در کل حدود ۲۰۰ میلیون تومان هزینه کردیم. با این حال خیلی از میهمان های ما توان مالی برای هدیه دادن نداشتند. سال های قبل ما در مراسم ها سکه و طلا هدیه می دادیم اما الان اصلا این طور نیست. آن قدر هزینه های ما بالا رفت که من سروسس طلا هم نخریدم. با این حال تنها دلیل ما برای منصرف شدن از برگزاری عروسی، گرانی است. برای شروع زندگی مشترکمان، از وسایط تا مراسم همه چیز را در سطح متوسط تهیه کردیم. وام ازدواج هم کمک چندانی به ما نخواست. هر یک وسیله برقی مثل یخچال تقریبا نیمی از وام ازدواج را می خواهد، هرچند هنوز بعد از گذشت نزدیک به سه ماه خبری از وام نیست». در بین زوج هایی که با هزینه های بالای قبل از شروع زندگی روبه رو شدند، «محمد» هم درباره تجربه مراسم ازدواج سال قبل توضیح می دهد که تنها برای یک میهمانی در باغ های اطراف تهران حدود ۲۰۰ میلیون هزینه کردند. درحالی که برخی کارهای معمول مثل هزینه برای ماشین عروس و آرایشگاه برای عروس و داماد را نداشتند.

تالارها در مرز تعطیلی

کم شدن توانایی مالی جوانان برای برگزاری جشن ازدواج به شکل مستقیم بر کار تالاردارها اثر گذاشته و آنها را به مرز

تعطیلی کشانده است. جواد فرجی، مدیر تالاری در تهران، به «شرق» می گوید که شرایط برگزاری مراسم در یک سال گذشته به حدی دشوار بوده که احتمال دارد تالارها با تعطیلی کامل مواجه شوند. او توضیح می دهد که کاهش شدید تعداد مراسم ها نه تنها درآمد تالارداران را کاهش داده، بلکه زنجیره گسترده ای از مشاغل مرتبط با این صنف را هم تحت تأثیر قرار داده است: «اگر بخواهم با سال های قبل مقایسه کنم، قبلا پنجشنبه ها و جمعه ها ما همیشه پر بود. همان دو روز آخر هفته خرج مجموعه را درمی آورد و می توانستیم با آن حقوق کارگر و اجاره را بدهیم، اما حالا همین روزها هم اغلب خالی می گذرد. مثلا در یک آخر هفته فقط دو مراسم کوچک داشتیم که اصلا هزینه ها را پوشش نمی دهد. ظرفیت تالار ما هزار نفر است، اما الان مراسم هایی با صد یا حتی ۲۵ نفر میهمان داریم. طبیعتا این باعث می شود صرفه اقتصادی نداشته باشیم. با این حال بیشترین آسیب از نیروهای کار دیده اند. بسیاری از کارکنان تالارها، به ویژه زنانی که سرپرست خانوار بودند، بیکار شده اند. سرفه تالار فقط برای تالاردار نبود؛ برنج فروش، گوشت فروش، خرمندان، دفنوازا، خواننده ها، فیلم بردارها و خیلی های دیگر از این خرجه سهم داشتند. وقتی برگزاری مراسم کم می شود، همه این مشاغل هم لطمه می بینند. حتی قبلا در روزهای تعطیل مراسم ختم، جهلم یا خاک سپاری در تالارها می گرفتند اما الان به دلیل شرایط اقتصادی، خانواده ها مراسم نمی گیرند یا به جای آن مبلغی را به خیریه می دهند. شرایط سخت شده، قبلا سه تا چهار تالار فعال داشتیم اما الان فقط یکی مانده و اگر اوضاع همین طور پیش برود، احتمال دارد همان را هم جمع کنیم. الان خیلی از تالارها یا تغییر کاربری داده اند یا تعطیل شده اند.»

سالن ۱۵۰۰ نفری، ۵۰ میهمان داشت

در این شرایط اقتصادی، جنگ ۱۲روزه هم فشار اقتصادی مضاعفی به کسب وکارها، به ویژه تالاردارها وارد کرد. حسین تیریزی، از تالارداران قدیمی تهران، می گوید اوضاع کسب وکار تالارها پس از جنگ اخیر و افزایش شدید قیمت ها به شدت بحرانی شده است. او معتقد است مردم به دلیل نااطمینانی از آینده و فشارهای اقتصادی از برگزاری مراسم صرف نظر می کنند و بسیاری از تالارداران ناچار به تعطیلی یا تغییر کاربری تالارهای خود شده اند. او در توضیح بیشتر به «شرق» می گوید: «قبل از جنگ، هفته ای سه یا چهار مراسم داشتیم، اما الان در بهترین حالت دو مراسم برگزار می کنیم. مردم انگار می ترسند و همین باعث شده عروسی ها یکی پس از دیگری لغو شود. از طرفی افزایش قیمت ها اثر جدی در کار ما داشته، مرغ ۷۰ هزار تومانی الان ۱۴۰ هزار تومان شده و ما مجبوریم قیمت غذا را افزایش دهیم. ولی عروس و داماد چقدر توان پرداخت دارند؟ هر زوجی که مراسم می گیرند، معمولا ساده ترین منو را انتخاب می کنند. همه اینها فشار مالی است. حتی در دوران جنگ ما نیروهای مان را نگه داشتیم، اما الان که مراسمی نیست، نمی توان همه را نگه داشت. وقتی در سال گذشته از هزار تالار، حدود نیمی تعطیل شدند، طبیعی است که همکاران زیادی نیروهای شان را هم از دست بدهند. ما سه تالار داشتیم که به تازگی مجبور شدیم یکی از آنها را به باشگاه ورزشی تبدیل کنیم. در سالان دیگری با ظرفیت هزار و ۵۰۰ نفر، هفته قبل مراسمی ۵۰ نفری برگزار کردیم که این اصلا توجیه اقتصادی ندارد و ادامه این روند بعید است.»

تعطیلی ۵۰ تا ۷۰ درصد تالارهای شهر

صاحبان تالارها زمان شیوع کرونا را نقطه شروع کاهش فعالیت خود می دانند و مجید صمدی، از مدیران تالارهای تهران، می گوید صنف تالارها پس از کرونا بیش از نیمی از توان خود را از دست دادند و حالا با گرانی ها و رقابت نابرابر باغ های اطراف

گزارش «شرق» از تأثیر شرایط اقتصادی و کساد ی تالارها و کاهش قابل توجه برگزاری مراسم ها

عکس بهمن‌محمدی درآلپا نشین

تهران، در آستانه نابودی کامل قرار دارند. او مالیات بر ارزش افزوده را بزرگ ترین معضل این صنف می داند و معتقد است در شرایط فعلی بسیاری از تالارها ناچار به تعطیلی شده اند. او هم به «شرق» می گوید: «بعد از کرونا کار تالارها حدود ۵۰ درصد افت کرد. امسال اوضاع از آن هم بدتر شده است. تعداد میهمان ها در مراسم ها به ۳۰ یا ۴۰ نفر رسیده و بسیاری از تالارها عملا ورشکست شده اند. آنهایی هم که هنوز فعال اند، فقط به اندازه روشن نگه داشتن چراغ تالار کار می کنند. قبلا در یک ماه ۲۵ تا ۳۵ عروسی داشتیم، اما الان اگر چهار مراسم ختم نباشد، تقریبا هیچ عروسی ای برگزار نمی شود. همراهم حتی شش عروسی هم نداریم. درحالی که قبل از این، در تابستان تالارها به قدری شلوغ بود که حتی زیرپله هم مراسم می گرفتند. الان محدودیت هایی که تالارها دارند، باعث شده بیشتر مردم برای برگزاری مراسم به باغ های اطراف تهران بروند. در همین یک سال اخیر دست کم شش تالار فقط در منطقه غرب تهران بسته شده اند. به طور کلی می توان گفت ۵۰ تا ۷۰ درصد تالارهای شهر از بین رفته اند. در جنگ اخیر هم ضربه بزرگی خوردیم. فقط ۴۰ مراسم ما در همان مقطع کسل شد، بنابراین ما بارها گفته ایم یا باید محدودیت های تالارها برداشته شود یا جلوی فعالیت غیرقانونی باغ ها گرفته شود. در غیراین صورت، صنف تالار در تهران به سمت نابودی کامل خواهد رفت».

محدودیت قانونی تالارها باید کم شود

تعطیلی تالارها به دلیل مسائل اقتصادی، نگرانی این صنف است. بیزن عبداللهی، رئیس اتحادیه دارندگان تالارهای پذیرایی و تجهیز مجالس تهران، در ادامه صحبت های همکارانش به «شرق» می گوید این صنف در سال های اخیر بیش از هر صنف دیگری از بحران های اقتصادی و اجتماعی آسیب دیده اند؛ از کرونا تا جنگ اخیر که باعث لغو گسترده مراسم های ولیمه حجاج شد. او تأکید می کند که تالارها تنها در چند ماه از سال امکان فعالیت دارند و در همین دوره محدود نیز با مشکلاتی جدی مواجه هستند. «ما در طول سال فقط چند ماه اوج کار داریم که معمولا قبل از محرم و صفر است. در این ایام هم عروسی ها برگزار نمی شود، اما ولیمه حجاج در جریان است. امسال دقیقا در اوج این مراسم ها جنگ ۱۲روزه پیش آمد و تقریبا ۹۸ درصد مراسم ها لغو شد. درحالی که صنف ما فصلی است. در ۱۲ ماه سال، شاید سه تا چهار ماه بیشتر کار نکنیم؛ چون بقیه شب ایام وفات، شهادت، محرم، صفر و ماه رمضان است. حالا تصور کنید همین اوج کار هم با جنگ یا بحران اقتصادی از بین برود. این یعنی ضرر صردرصدی. از طرف دیگر اولویت جوان ها مسئله ای مثل خانه است. نه برگزاری مراسم. ضمن اینکه تعداد میهمان ها هم به شدت کاهش پیدا کرده است». بسیاری از تالاردارها به محدودیت های قانونی اشاره می کنند که باعث می شود تمایل به برگزاری مراسم در باغ های اطراف تهران بیشتر شود. با این حال رئیس اتحادیه توضیح می دهد: «تمام واحدهای دارای مجوز محدودیت های خاصی دارند؛ مثلا یکی از ساده ترین های آن همین است که اجازه موسیقی زنده ندارند و فقط پلی یک آهنگ مجاز است. درحالی که ما بارها درخواست داده ایم برای جشن های عقد و عروسی امکان اجرای موسیقی زنده وجود داشته باشد. در صورتی که با قیمت های امروز، حداقل هزینه را فقر حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان است؛ آن هم برای منوی ساده شامل یک وعده غذا، سالاد، نوشابه و دسر که هزینه های جانی هم ج다ست. برای همین، بسیاری از خانواده ها توان برگزاری مراسم در تالارها را ندارند. واقعیت این است که از دوران کرونا، صنف ما مثل بیماری در کما بود و حالا هم هنوز روی تخت است و نمی تواند بلند شود. خیلی از تالاردارها تغییر شغل داده اند. حتی تالاری با ۵۰ سال سابقه به تازگی درخواست ابطال مجوز داده است. ما پیشنهاد داده ایم سالن های بزرگ خود را تقسیم کنند تا بتوانند مراسم های کوچک تر برگزار کنند. با این شرایط شاید بتوانند سر پا بمانند».

زیست بوم

آغاز مهاجرت از اصفهان

به دلیل مشکلات محیط زیستی
خبرآنلاین: مدیر کل محیط زیست استان اصفهان گفت: «در حال حاضر متأسفانه وضعیت فرونشست زمین در اصفهان یک چالش محسوب می شود که هم اکنون به یک بحران تبدیل شده است و بیشتر فرونشست ها هم در نقاط مسکونی و سکونگاهی اتفاق می افتد و البته تاکنون برخی از مدارس اصفهان به دلیل فرونشست زمین تخلیه شده اند».

داریوش گل‌علیزاده گفت: «مجموعه‌ای از عوامل مختلف مثل آلودگی هوا، فرونشست زمین، تغییر اقلیم و مواردی از این دست باعث کاهش رفاه زیستی در استان اصفهان و در نتیجه افزایش مهاجرت اهالی اصفهان شده است. مردم اصفهان برای برخورداری از شرایط زیستی بهتر به نقاط مناسب‌تر کشور مهاجرت می‌کنند». به گفته او، وقوع فرونشست‌ها یکی از پیامدهای خشک‌سالی‌های اخیر است که با برداشت بی‌رویه آب از سفره‌های زیرزمینی، کاهش ورودی آب به سفره‌ها، تغذیه‌نکردن آبخوان‌ها و همچنین خشکی رودخانه زاینده‌رود که یکی از منابع تغذیه و تعادل‌بخشی به آبخوان بوده، این فرونشست‌ها تشدید شده است. شبکه فاضلابی در اصفهان ایجاد شده و متأسفانه آب تصفیه‌شده‌ای که از این طریق به دست می‌آید، در اختیار بخش صنعت قرار می‌گیرد و به تعادل‌بخشی سفره‌های زیرزمینی اختصاص پیدا نمی‌کند.

او درباره اینکه چه اقداماتی برای کاهش و کنترل فرونشست زمین در اصفهان انجام شده، توضیح داد: «به دنبال این هستیم که از پساب حاصل از تصفیه‌خانه‌های مربوط به فاضلاب‌ها، برای تعادل‌بخشی به آبخوان‌ها و سفره‌های زیرزمینی استفاده کرده و سطح برداشت آب از این سفره‌ها را کاهش دهیم».

او در پاسخ به این پرسش که آیا فرونشست‌ها در اصفهان عللانی دارد که مثلا تونل‌ها در جایی مثل مدارس در معرض خطر را قبل از وقوع حادثه تخلیه کنید؟ گفت: «بله ما عللأم فرونشست را می‌بینیم؛ ۱۵ تا ۱۸ سانتی‌متر میانگین فرونشست استان اصفهان در نقاط مختلف است که در واقع جمعیت ساکن در نقاط شهری را هم در بر می‌گیرد. اصفهان جزء استان‌های پرخطر در موضوع فرونشست زمین است».

گل‌علیزاده درباره تبعات فرونشست زمین برای مردم اصفهان نیز گفت: «مردم با وقوع فرونشست‌ها نیز مثل وقوع فرونشست‌ها در نقاط و شهرهایی مهاجرت کرده‌اند که به اصطلاح شهرهای برخوردار هستند و شرایط زیستی بهتری دارند. این مهاجرت نشان می‌دهد مبدأ شرایط زیستی مناسبی ندارد و به دنبال آن، شهرهای مقصد یا همان شهرهای برخوردار از امکانات نیز به دلیل افزایش مهاجرت و تراکم جمعیتی بیش از توان اکولوژیکی و محیط‌زیستی آن مناطق نیز دچار مشکل و کم‌برخوردمی می‌شوند».

آگهی فقدان سند مالکیت پلاک ۱۶۷۹۱/۲ بخش ۵ یزد و صدور سند مالکیت المثنی نظیر به اینکه **مریم ملاعبداالله زاده** فرزند ابوالقاسم با تسلیم دو برگ استشهاد محلی مدعی هستند که اسناد مالکیت شش دانگ ۱۶۷۹۱/۲ بخش ۵ یزد که تحت دفتر الکترونیکی شماره ۱۱۸۹۳۲۱۷۱۱۰۱۸۹۳۲۱۷۱۱۰۱۸۹۳۲۱۷۱۱۰۱۸۹۳۲۱۷۱۱۰۱۸۹۳۲۱۷۱۱۰ ثبت رسیده و مفقود گردیده و نامبرده از این اداره تقاضای سند مالکیت المثنی را نموده است ولذا در اجرای ماده ۱۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت و تبصره های آن موضوع فقدان سند مالکیت مزبور طی یک نوبت آگهی وبه اطلاع عموم رسانیده مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می باشد تا ۱۰ روز بعد از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله کتبی اعلام نماید در غیر این صورت پس از گذشت مهلت مقرر نسبت به پلاک مزبور سند مالکیت المثنی صادر و تسلیم خواهد شد. شش دانگ مورد ثبت بنام مریم ملاعبداالله زاده سابقه ثبت دارد و ملک مذکور باز داشت می باشد. شماره سری سند مفقودی ۰۴۲۳۹۴ می باشد.

رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه دو یزد

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده و مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده
شرکاء و صاحبان سهام شرکت نشر تاریخ ایران (سهامی خاص) به شماره ثبت ۴۶۴۵۸ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۹۱۶۸۲۰

بدینوسیله از کلیه شرکاء و سهامداران شرکت دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۹ ساعت ۱۱:۰۰ و مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده که در ساعت ۱۱:۳۰ صبح همان روز واقع در محل شرکت به آدرس : تهران- میدان فلسطین- خیابان فلسطین شمالی- ساختمان ۱۱۰- پ ۳۷۲- ط ۳- واحد ۳۰۴ تشکیل می شود حضور بهم رسانند.

❖ دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده

- تغییر تعداد اعضای هیئت مدیره

❖ دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده

- انتخاب / تعیین سمت مدیران

- تعیین دارندگان حق امضاء

- انتخاب بازرس / بازرسان

مدیر عامل شرکت نشر تاریخ ایران

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی و عادی بطور فوق العاده
شرکت محلان سرزمین سبز (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۰۵۸۵۴ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۴۹۷۴۳۷
بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم دعوت می گردد در جلسه مجمع عمومی عادی و عادی بطور فوق العاده که در تاریخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲، ساعت ۹:۰۰ صبح تا ۱۲:۰۰ در محل قانونی شرکت به آدرس: تهران، سه‌پودی شمالی، خیابان ابنِ بعین، نبش سروش، پلاک ۲ برگزار خواهد شد، جهت نامیدن.

دستور جلسه: انتخاب اعضا هیات مدیره و حق امضا و نقل و انتقال سهام رئیس هیات مدیره

سازمان آگی های روزنامه شرق ۸۶۰۳۶۱۱۹

WWW.SHARGHDAILY.IR